

DÍKY BOHU, ŽE MUŽI A ŽENY NEJOU STEJNÍ!

V několika posledních desetiletích naše kultura přisoudila mužům novou roli, kterou by měli hrát. Od nového, „citlivého“ muže se očekává, že bude ženě číst v mysli (tj. že si nějak osvojí ženskou intuici) a že bude rád trávit večery mazlením a povídáním si. Nicméně večer strávený mazlením a povídáním si je pro muže asi stejně přirozený jako pro rybu šplhání na strom. Když se jako muži sejdeme, hovoříme o zaměstnání, o financích, o počasí, o burze a o místním fotbalovém klubu – jinými slovy, o čemkoli, co není přímo o nás samotných.

Mezinárodní fotbalová asociace FIFA financovala dva roky trvající hloubkovou studii, která dokazovala, že muži skutečně hrají fotbal mnohem tvrději než ženy. Věřili byste tomu? Testosteron má své výhody. Proč si myslíte, že se nám daří otevřít sklenici s okurkami? S těmito výhodami se ale pojí i určité „nevýhody“ (viděno z ženské perspektivy).

NAJÍT POTĚŠENÍ Z ODLIŠNOSTI

Při chvályhodné snaze vydobýt pro ženy více úcty jsme se svými předsudky vyhodili i zdravý selský rozum. Jistě, muži a ženy mají stejnou společenskou hodnotu, muži nemají větší cenu než ženy, Bůh nemá větší lásku k mužům než k ženám či větší lásku k ženám než k mužům. Podobně Bůh nemiluje dospělé více než děti, bílé více než barevné. Někdo ale vyšel z tohoto pojetí sociální rovnosti a učinil z něj směšný závěr: „Muži a ženy jsou tedy stejní.“ A tak se nám to nějak pokazilo. Muži a ženy totiž nejsou stejní. Náš mozek funguje jinak. Hodně se lišíme v tělesné chemii. Na život se díváme ze zcela odlišných úhlů.

Rád bych vyjádřil potěšení z této odlišnosti. Co kdybychom místo snah udělat z mužů ženy či z žen muže podstoupili a řekli: „*Díky Bohu, že nejsme stejní!*“

*Bůh stvořil člověka ke svému obrazu;
k obrazu Božímu ho stvořil:
jako muže a ženu je stvořil
(Gen 1,27).*

Se svolením zpracováno podle knihy: Kevin Leman, Jsou muži skutečně takoví, jak si myslíte?, Návrat domů, 2009. Redakčně upraveno.

Více k tématu na: www.vira.cz